

שפת אמת לפנחס [תרל"ט]

בפסוק **צרוּר אַתְּ הַמְדִינִים כּוֹ' אֲשֶׁר נִכְלוּ לָכֶם**. גדול המחטיאו מן ההורגו כו'. פי' כי הרשעים הללו באין על בניי בחכמה כמ"ש רז"ל מנהיגם של אלו במדין נתגדל כו'. פי' דכמו שיש מדריגות בקדושה הן בכלל ישראל הן בפרט. כך נמצא בסט"א להבדיל וביצה"ר כל כך מינים חלוקים להיות נמצא התנגדות לכל פרט ופרט מראש עד סוף. לכן נמצא במדין בחי' התנגדות נגד מרע"ה שהוא הדעת וראש לכל בניי. כזבי בת נשיא מדין אחותם. רמז על החכמה כמ"ש אמור לחכמה אחותי את. אך היא חכמה להרע. וזהו כזבי הוא כזב י' חכמה בשקר. וכמו שהחכמה למעלה מהשגתינו וע"י התשוקה יכולין להתדבק בחכמה כמ"ש אמור לחכמה אחותי את. כן ע"י השנאה לחכמת השקר יכולין לדחותה וע"ז נאמר צרוּר אַתְּ כּוֹ' והכיתם כו'. וד"ל. ולכן נתוסף לפינחס היוד שבקדושה ע"י שביטל חכמת השקר כנ"ל: